

אנליזה מודרנית – תרגול 12 ואחרון

תזכורת: אם $(X, \| \cdot \|_X), (Y, \| \cdot \|_Y)$ מ"נ, העתקה לינארית, מגדירים

$$\|T\| = \sup \left\{ \frac{\|T(x)\|_Y}{\|x\|_X} : 0 \neq x \in X \right\} = \sup \{ \|T(x)\|_Y : \|x\|_X = 1 \}$$

(במילים $\|T\|$ הוא גורם

המתיחה המקסימלי של T). אם $\|T\| < \infty$ אומרים ש- T חסומה, ומרחב כל ההעתקות הלינאריות החסומות הוא מ"נ יחד עם הנורמה הזו.

תרגיל: תהי $T: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ העתקה לינארית המוגדרת ע"י

$$T(x, y) = (-3x, 2y) = \begin{pmatrix} -3 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} \quad (\text{הנורמות על } \mathbb{R}^2 \text{ הן האוקלידיות})$$

פתרון: יש למצוא את $\sup \{ \|T(x, y)\| : \|(x, y)\| = 1 \} = \sup \{ \|(-3x, 2y)\| : \sqrt{x^2 + y^2} = 1 \}$

לצורך כך נשים לב שקבוצת הנקודות $\{(-3x, 2y) : x^2 + y^2 = 1\}$ ממלאת את האליפסה

$$\frac{x^2}{9} + \frac{y^2}{4} = 1 \quad \text{שכן אם } x^2 + y^2 = 1 \text{ אזי } \frac{(-3x)^2}{9} + \frac{(2y)^2}{4} = 1 \quad \text{וכל נקודה } (\bar{x}, \bar{y}) \text{ על}$$

האליפסה יכולה להיכתב בצורה $(\bar{x}, \bar{y}) = (3 \cos \theta, 2 \sin \theta)$ כך ש- $(\bar{x}, \bar{y}) = T(-\cos \theta, \sin \theta)$

ו- $(-\cos \theta, \sin \theta)$ נמצאת על מעגל היחידה. אנו מעוניינים בנקודות מהקבוצה

$$\{(-3x, 2y) : x^2 + y^2 = 1\} \quad (\text{כלומר מהאליפסה } \frac{x^2}{9} + \frac{y^2}{4} = 1 \text{ בעלות האורך (נורמה) הגדול}$$

ביותר. פשוט לראות שמתקבל מקסימום בנקודות $(\pm 3, 0)$ וערך המקסימום הוא $\|T\| = 3$.

(ניתן להכליל באופן הבא: אם $T: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ לינארית ומוגדרת ע"י $T(x) = Ax$, עבור

$$A \in \mathbb{R}^{n \times n} \text{ סימטרית, עם ע"ע } \lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n \text{ אזי } \|T\| = \max_{1 \leq i \leq n} |\lambda_i|. \text{ המספר } \max_{1 \leq i \leq n} |\lambda_i| \text{ נקרא}$$

הרדיוס הספקטרי של A ומסומן ע"י $\rho(A)$).

תרגיל: נגדיר $T: C([0,1]) \rightarrow \mathbb{R}$ ע"י $T[f] = f(0)$. הוכיחו שאם נגדיר על $C([0,1])$ את

הנורמה הרגילה, אז T רציף, אבל אם נגדיר על $C([0,1])$ את נורמת L^2 ביחס למידת לבג,

אז T לא רציף.

פתרון: נתחיל מהמקרה שעל $C([0,1])$ מוגדרת הנורמה הרגילה ($\|f\| = \max_{0 \leq x \leq 1} |f(x)|$). כדי

להוכיח רציפות נסתמך על משפט מההרצאה, ונוכיח כי $\|T\| < \infty$ (כלומר T חסומה). ובכן,

$$\|f\| = 1 \text{ מתקיים } \max_{0 \leq x \leq 1} |f(x)| = 1 \text{ ולכן } |f(0)| \leq 1 \text{ או } |T[f]| \leq 1 \text{ מכאן}$$

שכל איברי הקבוצה $\{ \|T[f]\|_{\mathbb{R}} : \|f\| = 1 \}$ חסומים מלעיל ע"י אחד, ולכן

$$\|T\| = \sup \{ \|T[f]\|_{\mathbb{R}} : \|f\| = 1 \} \leq 1 < \infty \text{ כנדרש.}$$

בניח כעת כי על $C([0,1])$ מוגדרת נורמת L^2 ביחס למידת לבג $(\|f\| = \left(\int_0^1 |f|^2 dm\right)^{1/2})$ ויש

להפריך את הרציפות. דרך מומלצת לעשות זאת היא ע"פ היינה: נמצא סדרת פונקציות $\{f_n\}_{n=1}^\infty$ שמתכנסת לפונקציית האפס בנורמת L^2 , אבל $T[f_n] \rightarrow T[0] = 0$ ב- $\mathbb{R}$. ניקח

$$\text{סדרה כדלהלן } f_n(x) := \begin{cases} 1-nx & 0 \leq x \leq \frac{1}{n} \\ 0 & \frac{1}{n} \leq x \leq 1 \end{cases} \text{ נחשב}$$

$$\begin{aligned} \|f_n - 0\| &= \left(\int_0^1 |f_n - 0|^2 dm\right)^{1/2} = \left(\int_0^1 |f_n|^2 dm\right)^{1/2} = \left(\int_0^{1/n} |1-nx|^2 dm(x)\right)^{1/2} \\ &= \left(\int_0^{1/n} (1-2nx+n^2x^2) dm(x)\right)^{1/2} = \left(x-nx^2+n^2 \frac{x^3}{3} \Big|_{x=0}^{x=1/n}\right)^{1/2} = \frac{1}{\sqrt{3n}} \rightarrow 0 \end{aligned}$$

לכל n $T[f_n] = f_n(0) = 1$ ולכן $T[f_n] \rightarrow 1 \neq 0$.

תזכורת: יהי X מ"ו, מ"פ על X היא פונקציה $\langle \cdot, \cdot \rangle: X \times X \rightarrow \mathbb{R}/\mathbb{C}$ המקיימת

- לינאריות ברכיב הראשון $\langle \alpha u + \beta v, w \rangle = \alpha \langle u, w \rangle + \beta \langle v, w \rangle$
- הרמיטיות $\langle v, u \rangle = \overline{\langle u, v \rangle}$ ב- $\mathbb{C}$ או סימטריות $\langle v, u \rangle = \langle u, v \rangle$ ב- $\mathbb{R}$
- חיוביות $\langle v, v \rangle \geq 0$ עם שוויון $v = 0$

נובע: אנטי לינאריות ברכיב השני $\langle u, \alpha v + \beta w \rangle = \overline{\alpha} \langle u, v \rangle + \overline{\beta} \langle u, w \rangle$ (לינאריות ב- $\mathbb{R}$)

תרגיל: הראו כי נורמת המקסימום במרחב $C([a,b])$ אינה מושרית מאף מכפלה פנימית.

פתרון: נפריך את זהות המקבילית $\|f+g\|^2 + \|f-g\|^2 = 2(\|f\|^2 + \|g\|^2)$. בהרצאה הוכח

שם הנורמה מושרית ע"י מכפלה פנימית, אזי זהות המקבילית חייבת להתקיים.

נגדיר $f, g \in C([a,b])$ ע"י ציור f מתחילה ב-1, ויורדת לינארית עד שמגיעה ל-0 באמצע

הקטע – ומשם נשארת אפס. g מתחילה ב-0, נשארת 0 עד אמצע הקטע ועולה משם

לינארית עד 1. מתקיים $\|f+g\|^2 = \|f-g\|^2 = \|f\|^2 = \|g\|^2 = 1$. אם נציב בזהות המקבילית

נקבל $1+1=2(1+1)$ וזה לא נכון.

תרגיל: הוכיחו כי $\langle A, B \rangle := \text{trace}(AB^*)$ מהווה מכפלה פנימית על מרחב המטריצות

המרוכבות $\mathbb{C}^{m \times n}$ (תזכורת: $B^* = \overline{A^T}$)

פתרון: נוכיח את קיום התנאים

$$\langle \alpha A + \beta B, C \rangle = \text{Trace}((\alpha A + \beta B)C^*) = \text{Trace}(\alpha AC^* + \beta BC^*) \\ = \text{Trace}(\alpha AC^*) + \text{Trace}(\beta BC^*) = \alpha \text{Trace}(AC^*) + \beta \text{Trace}(BC^*) = \alpha \langle A, C \rangle + \beta \langle B, C \rangle$$

$$\langle B, A \rangle = \text{Trace}(BA^*) = \text{Trace}((BA^*)^T) = \overline{\text{Trace}((BA^*)^T)} \\ = \overline{\text{Trace}(A^{*T} B^T)} = \overline{\text{Trace}(AB^*)} = \overline{\langle A, B \rangle}$$

$$\langle A, A \rangle = \text{Trace}(AA^*) = \sum_{k=1}^m (AA^*)_{kk} = \sum_{k=1}^m R_k(A) \cdot C_k(A^*) = \sum_{k=1}^m \sum_{l=1}^n a_{kl} \overline{a_{kl}} = \sum_{k=1}^m \sum_{l=1}^n |a_{kl}|^2 \geq 0$$

יש שוויון או "א כל אברי המטריצה הם אפס - כלומר אם $A=0$.

בהרצאה הוכחנו שאם $f \geq 0$ מדידה במ"ח (X, S, μ) אזי $\nu(E) := \int_E f d\mu$ מגדירה מידה

חדשה, ובנוסף $\mu(E) = 0 \Rightarrow \nu(E) = 0$. נאמר ש- ν רציפה בהחלט ביחס ל- μ ונסמן

$\nu \ll \mu$. בתרגיל בית 6 הוכחנו בנוסף את השוויון $\int_X g d\nu = \int_X g f d\mu$ מה שמפתה לרשום

$f = \frac{d\nu}{d\mu}$. נקראת נגזרת רדון-ניקודים של ν ביחס ל- μ . משפט רדון-ניקודים אומר שאם

עבור מידות σ סופיות μ, ν מתקיים $\nu \ll \mu$ אזי קיימת נגזרת רדון ניקודים $f = \frac{d\nu}{d\mu}$.

תרגיל:

יהי (X, S) מ"ח ותהיינה μ, ν, λ מידות σ -סופיות עליו, המקיימות $\mu \ll \lambda, \nu \ll \lambda$. אזי

$$\frac{d(\mu + \nu)}{d\lambda} = \frac{d\mu}{d\lambda} + \frac{d\nu}{d\lambda} \text{ ומתקיים } \frac{d(\mu + \nu)}{d\lambda}$$

פתרון: ניתן ליישם את משפט רדון-ניקודים על היחסים $\mu \ll \lambda, \nu \ll \lambda$ ולקבל שקיימות

ומדידות כך ש- $f = \frac{d\mu}{d\lambda}, g = \frac{d\nu}{d\lambda} \geq 0$ $\mu(E) = \int_E f d\lambda, \nu(E) = \int_E g d\lambda$ מדידה. מכאן:

$$(\mu + \nu)(E) = \mu(E) + \nu(E) = \int_E f d\lambda + \int_E g d\lambda = \int_E (f + g) d\lambda = \int_E \left(\frac{d\mu}{d\lambda} + \frac{d\nu}{d\lambda} \right) d\lambda$$

$$\frac{d(\mu + \nu)}{d\lambda} = \frac{d\mu}{d\lambda} + \frac{d\nu}{d\lambda} \text{ ומתקיים } \frac{d(\mu + \nu)}{d\lambda}$$

נסיים את הקורס בהערה: ניתן להוכיח בנוסף זהויות יפות כמו "כלל השרשרת"

$$\frac{d\nu}{d\mu} = \left(\frac{d\mu}{d\nu} \right)^{-1} \text{ וגם } \frac{d\nu}{d\lambda} = \frac{d\nu}{d\mu} \frac{d\mu}{d\lambda}$$